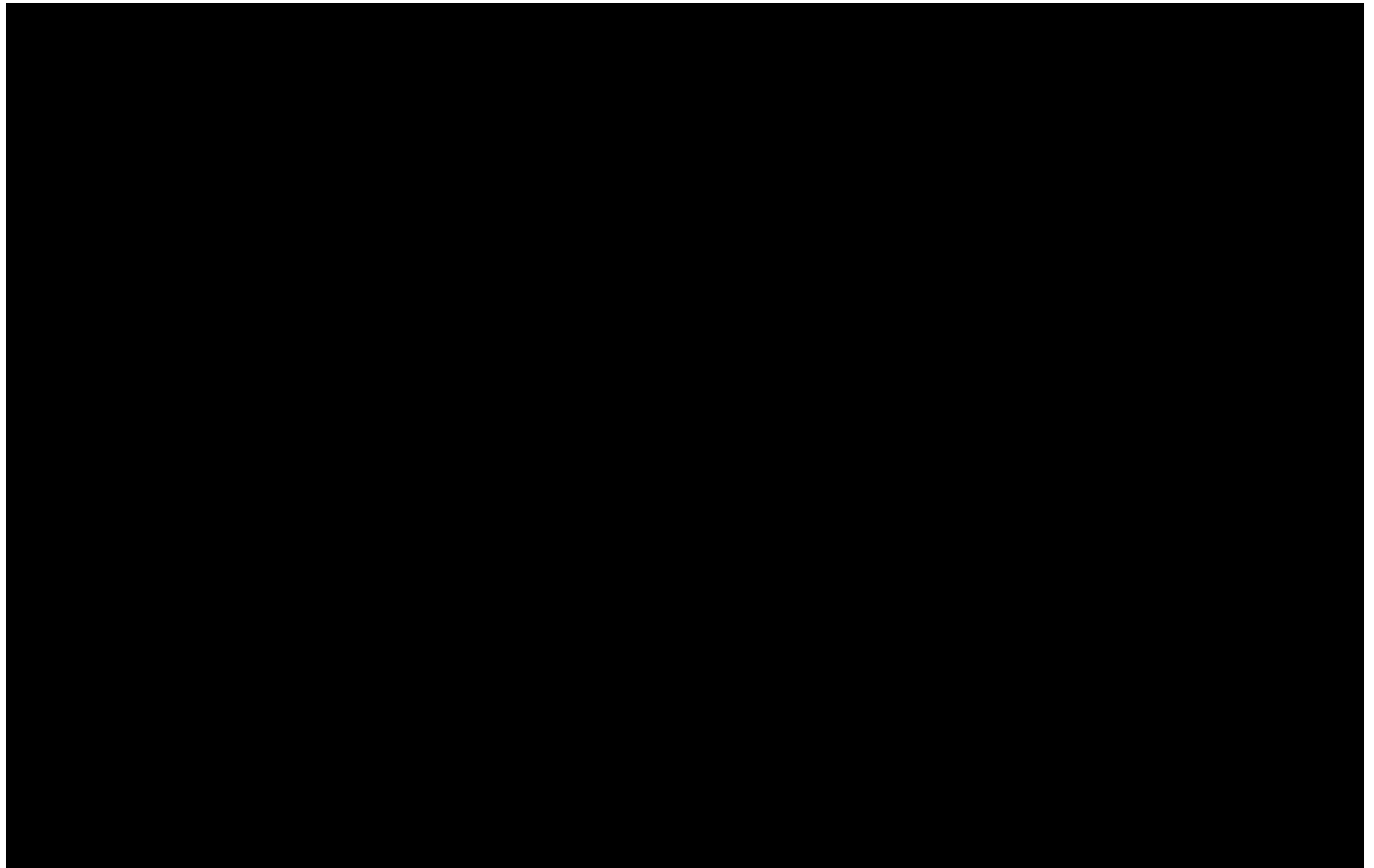

Deu reptes de la pastoral de joves

Mn. Bruno Bérchez, delegat diocesà de pastoral de joventut, ens detalla els deu punts bàsics que s'han de tenir en compte de cara al futur

24 Gener, 2014 - ESGLÉSIA DE BARCELONA

1. WE CAN, HE CAN. Pocs joves a missa, una joventut molt allunyada dels plantejaments de l'Església, una Església envellida... Sí, els moments no són fàcils. Però mai ho han estat. Com a Església de Barcelona ens cal tornar a somiar i creure que és possible que els joves d'avui trobin a Jesús. Com? Confiant que per a Déu res és impossible. El desànim és el pitjor enemic de la pastoral. Si creus que no hi ha res a fer, segur que no faràs res. Caldrà replantejar coses, i no tancar-se en el "sempre s'ha fet així". Estar oberts al vent de l'Esperit, obrir-nos a nous plantejaments, i deixar-nos sorprendre. I l'experiència diu que Déu, quan confies en Ell, sempre sorprèn.

2. **NO ESTAN SOLS.** Els adolescents i joves catòlics són sempre minoria en els seus ambients (instituts, universitats, feina). I a les nostres parròquies els grans números de joves s'han acabat. Com oferir als joves cristians espais per trobar-se entre ells, sentir que no estan sols i experimentar que formen part d'una gran família anomenada Església diocesana de Barcelona?
3. **EN COMUNIÓ.** La nostra Església de Barcelona és molt plural, plena de moviments i realitats parroquials ben diverses. Això pot ser una dificultat pels joves, o una riquesa. Depèn de nosaltres. El Papa Francesc va dir una vegada que l'Esperit Sant no crea uniformitat, sinó harmonia. Com ser capaços d'educar als nostres joves a veure, sense deixar la pròpia identitat, en els joves catòlics d'altres grups més allò que ens uneix, que no allò que ens separa? Una Església dividida no serà mai un testimoni creïble pel món.
4. **QUÈ OFERIM?** Tots tenim l'experiència d'haver tingut joves un parell d'anys a la confirmació, i que una vegada confirmats han volat. Les raons són moltes, però una pregunta ens hem de fer: han tingut experiència de Déu? Cal no tenir por a revisar les nostres catequesis i plantejar-nos com millorar-les perquè, més que adquirir coneixements o valors ètics, descobreixin a Jesús que és viu i camina amb ells. Ensenyem als nostres joves a pregar? Els ensenyem a alimentar-se de la Paraula de Déu? Són avorrides?
5. **ESCOLES I ESPLAIS.** Són milers els joves que van a escoles cristianes, o fan de monitors d'Espai i escoltisme en institucions d'Església. Reben valors cristians o fan un valuós voluntariat, però tenen experiència de fe? Com pot l'escola cristiana i els centres de lleure esdevenir oportunitats, sense deixar de ser espais de frontera, perquè aquests joves rebuin la proposta de l'evangeli? Com crear ponts entre l'escola i la parròquia?
6. **QUI HI ANIRÀ?** Acompanyar en la fe els joves no és fàcil. Cal experiència personal de fe, recursos i mètodes, temps per escoltar-los i ganes de comunicar la fe als joves. Per fer catequesi infantil encara trobem gent, però per portar els adolescents...? Necessitem invertir temps, educació i, perquè no, diners, en formar persones que puguin dedicar-se als joves en la fe i esdevenir bons catequistes i acompanyants. Transmetre la fe als joves és un art i una vocació que cal revaloritzar en l'Església.
7. **NOUS MÈTODES.** Els joves que entren a l'església són pocs, però els carrers són plens de joves. Com arribar-hi? No n'hi ha prou amb la intenció. Calen iniciatives de primer anunci,

doncs el camí ordinari de la catequesi i la confirmació no crida al jove del carrer, que té altres interessos. Cal que les parròquies i moviments es formin en mètodes de primer anunci per sortir a despertar la fe en els joves allunyats. O ens enterraran esperant-los...

8. **DESPERTAR MISSIONERS.** L'Església de Barcelona del futur o serà missionera o no serà. I els millors missioners dels joves són altres joves. Un gran repte és que tots els joves de l'Església de Barcelona prenguin consciència de la gran missió que se'ls confia: ajudar als seus amics no creients a descobrir el tresor de la fe.
9. **JOVES SERVIDORS.** Si una cosa ha de produir la fe en els joves és l'obertura a l'altre, i especialment al qui pateix. El jove cristià no viu aïllat dels problemes del món. Al revés, se'ls fa seus. Com implicar, però no per ideologia sinó des de la fe, els joves cristians en la transformació del món i el servei als més necessitats?
10. - **ESGLÉSIES, + COMUNITATS!** La fe si no es viu en comunitat mor. Barcelona és plena d'esglésies, però el jove hi troba comunitats de fe? En un país de missió, i Barcelona ho és, els cristians fan quilòmetres per trobar-se i celebrar la fe. I els joves en el futur hauran de fer el mateix. Però preguntem-nos quines comunitats oferim als joves? Són vives les nostres celebracions? Poden interpel·lar a un jove les predicacions? Els joves es senten acollits?